

מיכתבים

מהלך של הבנה

על השינויים האחרונים בעולם הזה (איגרת העורך), העולם הזה (24.4.89).

אורי אבנרי, שועל-הקרבנות הוותיק במעריכות עיתוני ישראל, עושה זאת שוב. עד כמה שזה נשמע שחוק, הוא תמיד מקדים במהלך אחד או שניים כשחמת התיקשות הישראלית. לא קיים מדור אחד, שלא נלקח, בווריאציה זו או אחרת, ממדורי העולם הזה והועבר לאחריים.

... ועתה משכיל אבנרי, להבין בפיקחותו, כי ללא רישיה והירברות בין הימין והשמאל מעל דפי העיתונות לא יהא מוצא להבעת כוחו האמיתי של המאמין בשמאל. ... המהלך של אבנרי הוא מהלך של הכנת פנייה-השטח לעומקם. לא עוד מיגדלישן עיתונאיים, שאין בהם אלא לשכנע את המושכנעים.

... ולבסוף, מתוך הכירות תיקשורתית עם רמותו של עורך העולם הזה אני שוללת מכל את רברי המלעיים, הגורסים כי קשיים כלכי ליים הביאווה לעשות מעשה זה. את אבנרי לא קנו בניו-ערשים!

שרית זמיר, רמחזו ברכה לשינוי

על המתכונת החדשה של העולם הזה. לכר את העולם הזה על השינוי היסודי. נקווה שבמתכונתו החדשה ימשיך העולם הזה להיות עיתון חסר-פניות, שאינו מושג לחשוף אמיתות ולנפץ שקרים ומוסכי מות.

... העולם הזה הוא העיתון היחירי כמעט, שאפיקו לעולם אינם צרים, אלא מתמלאים בכל פעם מחדש, בכל, מכל, כל. **ראובן שבת, פחדתי-קווה**

סוקיסוף

עוד על "דיעה אחרת" (העולם הזה 18.4.89 והלאה).

אולי לא תאמינו שקיים יצור כזה. אבל עד גליון הפסח הזה מעולם לא קראתי את העולם הזה. הספיק לי מה ששמעתי על תוכנו ומגימותיו. אבל המהומה התיקשורתית שקמה ערב ה"פסח סביב העולם הזה, ושבישרה על שינויים מפליגים בו, שכרה אותי. קניתי את העיתון ודבר ראשון חיפשתי את המדור דיעה אחרת. נתתי מכל מילה. סוף-סוף יש מי שמדבר לעניין.

ואם אני כבר חושף את עצמי, עליי להודות שגם די נהניתי מכמה וכמה מדורים אחרים בעולם הזה ובמיוחד מהמדור עצבים. **מיכאל רובינשטיין, ותניה**

קונוטציה אחרת

על "דיעה אחרת" (העולם הזה 18.4.89 והלאה).

נדהמתי למיקרא ארבעת עמודי דיעה אחרת. זה כהחלט לא לטעמי ובוודאי גם לא לטעם הקורא השפוי המצוי. הרשו לי להזכיר, כי לשם-התואר "אחר" יש קונוטציה לא נעימה במקורותינו, אבל מאוד מתאימה לדיעה אחרת.

"אחר" היה הכינוי שניתן לפני אלפיים שנה לאלישע בן-אבויה, שכפר בעיקר ופרש מן המסורת היהודית, וכרברי המקורות, "קיצץ בנטיעות".

וזה בדיוק מה שדיעה אחרת עושה. הוא קמצץ בנטיעות של היהדות והציונות עם חשבוני מרכיביה — הליברליים, המתקדמים והגאוריים.

יש קשר

על אובדן אמינותה של מיפלטת העולם הזה 2697 (המשך בעמוד 4)

הנסיך הקטן

יש כל מיני נסיכים בתנועת-החרות. כמו שאר הנסיכים, גם דויד אפל הוא בן הדור השני של עסקני התנועה, אלא שלא כמו שאר חבריו הנסיכים, הת-פרסם אפל על רקע פר-שות הקשורות בשחיתות. **12**

יום שואה אחר

יום-שואה אחר של בתי-ניצולים אחת, דור שני, שאינה סובלת ימי-שואה. את ימי האבל שלה היא חיה מדי יום ביומו. אבל את יום השואה היא חוגגת. **22**

יחסים מתחממים

כתבת העולם הזה הוזמנה לשיחה ידידו-תית עם השגריר הסובייטי וישבה באותה התנוחה, על אותה הספה שבה ישבה הגברת הראשונה של ארצות-הברית. היא מספרת על ה"יחס החם של הסובייטים. **21**

אתה והשקל

לעשירים באמת

למי שכבר יש לו הכל — רובוט לניקוי בריכה • סוף-סוף פיתרון — דו"חניון • מכוני-ירישו ישראלים מעבר למסך הברזל • ומי אחי-ראי לחובות המסופקים. **14**

האנס מלונדון

במשך שבע שנים הטיל אנס אנגלי את חיתתו על נשי לונדון. שיטת-זיהוי חדשה של זרע שנתגלתה, תשלח אותו, ככל הנראה, לשנים ארוכות בכלא. **36**

רחל המרחלת מדווחת:

על האהבה החדשה של בנו גיטר • מה עדיף: תפקיד ממלכתי או לב שבור? • פנינה רוזנבלום — בת דאגנית • האני מאמין של תמי בן-עמי • מכס מלכה מצא את המתאימה, חני שטיינר • שריקת הסיום של אריה מליניאק • הרומאן הסודי-כביכול של אמנון שחק וטלי זלינגר • וסיפור האהבה החולף בין אציק כהן ומריה האו שהתחיל ב"נשיקות והסתיים במכות. **38**

המדורים הקבועים:

- 3 מיכתבים — קונוטציה אחרת
- איגרת העורך — לא היה ולא נברא
- 4 הנרון — אני מאמין
- 5 משקוף — נסיך חדש כעבודה
- 6 במדינה — לקראת מרחץ דמים
- 7 אתה והשקל — לעשירים בלבד
- 14 יומן אישי — עולמו של בארבי
- 17 אנשים — שחקנים סאלתרים
- 18

כתבת השער:

נמקה בכלא

"שמעתי שיצחק שמיר אף לא הזכיר את פרשת פולארד, את ג'ונתן ואותי בעת ביקורו בארצות-הברית, "טוענת אן פולארד מכילאה. היא מספרת לכתבת העולם הזה על מחלתה, על תנאי מאסרה, על האיש שהיא אוהבת ועל העתיד הצפוי לה, אולי בישראל. **8**

דג מלוח

במשך שנים המציאה הדיפלומטיה ה"ישראלית מיכשולים מילוליים, מתוך תיקווה שאש"ף לא יוכל לעבור על פני-הס. זה הצליח במשך שנים. השבוע התנדף הדג המלוח האחרון באוויר. **7**

אני מאמין

בפרוס השנה ה"42 למדינה, לא קל לא-הוב את ישראל בעניינים פקוחות, ולא קל להאמין בה. כיבוש, דיכוי, אדישות, תוקפנות, פני החברה הישראלית הולכות ומתעוותות, הציונות פשטה את הרגל, וזוהי רשימה חלקית בלבד. **5**

תחיית האורגזמה

האורגזמה המשותפת חוזרת בימים אלה במעטפת חדשה. תיאוריה חדשה משדכת בינה לבין קביעת מינו של היילוד. **49**

שוטרת כחול-לבן

עליזה טיבט, ישראלית, היום שוטרת בס"קוטלנד-יארד הלונדוני, עוררה שעורריה-זוטא כאשר נודע שקודם לקאריירה שלה כשוטרת גם כיכבה בסירטי פורנו. **37**

עניין של מישקל

שישה קילו מיותרים הפרידו בין יעל לאושר, וגרמו לה לסייט שנמשך כבר יותר מחמש שנים. התקפי אכילה והקאות הנלוות אליהם, כדורים משלשלים ומה-לא הם חלק עיקרי בסדר יומה. **35**

מקום ביפו

אתר חדש בשוק הפישפשים ביפו, שהוא מקור משיכה לביגדיים ולעורכי-דין • ועל הסרט החדש של ריטה, שלא הצליח למי-שוד אליו פוליטיקאים. **30**

האירוביזיון

השבוע נמנעה הגאווה הלאומית קשה. בתחרות האירוויזיון, שבה ניצחה ישראל פעמיים בעבר, היא נחלה הפעם תבוסה מבישה • סימונים ראשוניים למיפנה באינתיפאדה • ויצחק שמיר קרא (שוב) לעריכת מיספט לינץ. **7**

דך חדש

הרגשה של מקום, ספר חדש של נסים קלדרון • הכושיה החמישית, או מה יקרה למי שיצביע אש"ף? • ובוב קרולי קורא שני-ריס בצוותא בתל-אביב. **24**

שיר הולך לעיבוד

צלילים צורמים ליוו את השיר שיוצג את ישראל באירוויזיון. שני מוסיקאים — שני-קה מייקוב וננסי ברנדס — טוענים לעיבודו. האמת תתברר בבית-המיספט. **50**

חוג הסילון

חיי כלב

על מוסיאון דורסיי, בתחנת-רכבת פריסאית • על בר לעלזים ומלצרים ששרים אריות • על מקום צנוע מאוד באמסטרדאם המסורב ל-קבל לקוחות חדשים • ועל חיי כלב בניו-יורק. **33**

הטוב, הרע

והנורא

כותבים שואלים וזיווית אבמרסון משי-בה: איך לצמצם את התחרותיות בין ילדים? איך להתעלם מ-החנדאלאד? ועל כללי התנהגות ונימוסי-שולחן. **43**

דיעה אחרת

רענן לוריה — ראיון עם יצחק שמיר • דניאלה אשכנזי — צו השעה ולא תו השעה • מאיר ליפשיץ — להיות עם חונסי בארצנו • גן ליטני — ציוד אמנה במדינה • אורי דן — השיבה הביתה • מרדכי הרוביץ — באשר הנכס. **44**